

P9_TA(2023)0077

Działalność ESDZ i silniejsza pozycja UE na świecie

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2023 r. dla Rady i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, podsumowującego działalność ESDZ i dotyczącego silniejszej pozycji UE na świecie (2021/2065(INI))

(C/2023/410)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 21 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi, że wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa wspiera Radę i Komisję w zapewnianiu spójności między różnymi obszarami działań zewnętrznych Unii,
- uwzględniając art. 21 ust. 1 TUE, który stanowi, że działania Unii na arenie międzynarodowej muszą opierać się na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia oraz które zamierza wspierać na świecie:
- uwzględniając art. 26 ust. 2 TUE, zgodnie z którym Rada i wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa zapewniają jednolitość, spójność i skuteczność działań Unii,
- uwzględniając art. 35 TUE, który stanowi, że misje dyplomatyczne i konsularne państw członkowskich oraz delegatury Unii przyczyniają się do wprowadzania w życie prawa obywateli Unii do ochrony na terytorium państw trzecich,
- uwzględniając art. 36 TUE, który stanowi, że wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa musi regularnie konsultować się z Parlamentem w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, informować go o rozwoju tych polityk oraz zapewniać należyte uwzględnienie poglądów Parlamentu,
- uwzględniając art. 42 TUE, który przyznaje wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa uprawnienia do przedstawiania wniosków w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym do inicjowania misji przy wykorzystaniu zasobów krajowych i unijnych,
- uwzględniając art. 167 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że Unia musi zachęcać do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli to niezbędne, do wspierania i uzupełniania ich działań w dziedzinach pogłębiania wiedzy i upowszechniania kultury i historii narodów europejskich, zachowania i ochrony dziedzictwa kulturowego o znaczeniu europejskim, niehandlowej wymiany kulturalnej oraz twórczości artystycznej i literackiej, włącznie z sektorem audiowizualnym,
- uwzględniając art. 167 ust. 3 TFUE, który stanowi, że Unia i jej państwa członkowskie muszą sprzyjać współpracy z państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi właściwymi w dziedzinie kultury,
- uwzględniając decyzję Rady z 26 lipca 2010 r. określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych⁽¹⁾ (decyzja w sprawie ESDZ), w szczególności jej art. 9 i art. 13 ust. 3, które stanowiły, że do połowy 2013 r. wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa miał przeprowadzić przegląd organizacji i funkcjonowania ESDZ obejmujący m.in. wdrożenie art. 6 ust. 6 i art. 6 ust. 8 decyzji w sprawie ESDZ, które dotyczą równowagi geograficznej, a w stosownych przypadkach przedłożyć wniosek ustawodawczy zmieniający przedmiotową decyzję,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa z 14 listopada 2022 r.,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa⁽²⁾ w sprawie odpowiedzialności politycznej z 20 lipca 2010 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. C 53 z 3.8.2010, s. 1.

- uwzględniając swoje zalecenie dla wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz dla Rady i Komisji z 13 czerwca 2013 r. w sprawie przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ ⁽³⁾ w roku 2013,
 - uwzględniając przemówienie inauguracyjne Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Wiceprzewodniczącego Komisji podczas dorocznej konferencji ambasadorów Unii Europejskiej w 2022 r.,
 - uwzględniając swoje zalecenie z 23 listopada 2022 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie nowej strategii rozszerzenia UE ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 18 stycznia 2023 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2022 r. ⁽⁵⁾ oraz swoją rezolucję z 18 stycznia 2023 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2022 r. ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając unijny plan działania na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa na lata 2019–2024 z 5 lipca 2019 r.,
 - uwzględniając Strategiczny kompas UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony przyjęty 21 marca 2022 r.,
 - uwzględniając art. 118 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0045/2023),
- A. mając na uwadze, że traktaty wyjaśniają, iż rolą Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych jest wspieranie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz wiceprzewodniczącego Komisji i współpraca ze służbami dyplomatycznymi państw członkowskich ⁽⁷⁾; mając na uwadze, że w sprawach związanych z działaniami zewnętrznymi UE w ramach wykonywania swoich funkcji Komisja zasięga opinii ESDZ;
- B. mając na uwadze, że aby osiągnąć strategiczny cel, jakim jest rozwijanie roli światowego lidera, UE musi nadal odgrywać wiodącą rolę we wzmacnianiu wielostronnych partnerstw w zakresie priorytetów globalnych, w szczególności partnerstwa z ONZ oraz kompleksowej i otwartej współpracy z NATO, innymi krajami o podobnych poglądach i organizacjami międzynarodowymi, w tym również dążąc do sprawniejszej, jeszcze bardziej kompleksowej, spójnej i otwartej współpracy z NATO, a także w ochronie i promowaniu wolności, demokracji, praworządności i praw człowieka na świecie;
- C. mając na uwadze, że nadszedł czas, aby zreformować proces decyzyjny w UE, w pełni i skuteczniej wykorzystać unijne instrumenty twardej i miękkiej siły, w tym poprzez wprowadzenie bez dalszej zwłoki głosowania większością kwalifikowaną w niektórych obszarach polityki zagranicznej UE, takich jak sankcje, prawa człowieka i ochrona prawa międzynarodowego, z wyjątkiem decyzji o tworzeniu misji wojskowych lub operacji z mandatem wykonawczym w ramach WPBiO, w przypadku których nadal musi być wymagana jednomyślność, a jednocześnie zapewnić spójne powiązanie zewnętrznych i wewnętrznych działań UE;
- D. mając na uwadze, że UE musi nadal dążyć do stworzenia własnej i autonomicznej dyplomacji europejskiej we wszystkich obszarach, m.in. dyplomacji publicznej i kulturalnej, gospodarczej, klimatycznej, cyfrowej i cybernetycznej, kierowanej przez służbę dyplomatyczną UE, której wyznacznikiem jest wspólna kultura dyplomatyczna oparta na perspektywie UE;
- E. mając na uwadze, że niezwykle ważne jest wzmocnienie międzynarodowych stosunków kulturalnych UE i dyplomacji kulturalnej jako pomostów służących wspieraniu wzajemnego zrozumienia i stosunków na całym świecie, które stały się użytecznym narzędziem dyplomatycznym UE i podstawowym elementem jej miękkiej siły;
- F. mając na uwadze, że kryzys geopolityczny i humanitarny uwydatnia potrzebę pozyskiwania przez UE wiarygodnych informacji z pierwszej ręki na temat istniejących i możliwych zagrożeń zewnętrznych dla UE, aby mogła ona reagować szybko i skutecznie oraz lepiej chronić swoje interesy za granicą;

⁽³⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 168.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0406.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0009.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0010.

⁽⁷⁾ Artykuł 27 ust. 1 TUE.

- G. mając na uwadze, że konieczne jest wzmocnienie działań zewnętrznych Unii i ESDZ własnymi, autonomicznymi i stałymi instrumentami i zasobami UE w obszarze spraw zagranicznych, ochrony i promowania praw człowieka oraz bezpieczeństwa i obrony, aby Unia mogła stać się pełnoprawnym i wiarygodnym podmiotem o wymiarze globalnym, a także mogła skutecznie realizować i osiągać swoje cele oraz bronić swoich wartości na całym świecie;
- H. mając na uwadze, że ESDZ odgrywa kluczową rolę we wdrażaniu polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE i musi wskazać drogę ku bardziej kompleksowemu podejściu, obejmującemu również dyrekcje generalne Komisji, takie jak m.in. DG ds. Partnerstw Międzynarodowych (DG INTPA) czy DG ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia (DG NEAR); mając na uwadze, że w swoim przemówieniu wygłoszonym na dorocznej konferencji ambasadorów UE w 2022 r. wiceprzewodniczący / wysoki przedstawiciel zidentyfikował niedociągnięcia w służbie dyplomatycznej i polityce zewnętrznej UE jako całości oraz zażądał, aby zostały one skutecznie usunięte w celu wzmocnienia zdolności, wydajności i skuteczności polityki; mając na uwadze, że ESDZ stoi w obliczu rozdźwięku między oczekiwaniami a zdolnościami oraz nie posiada wystarczających uprawnień decyzyjnych; mając na uwadze, że ESDZ należy zreformować, aby wzmocnić rolę UE jako bardziej proaktywnego i odpornego podmiotu w porządku międzynarodowym;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 decyzji w sprawie ESDZ wysoki przedstawiciel musi zapewnić ogólną koordynację polityczną oraz jedność, spójność i skuteczność działań zewnętrznych Unii, natomiast ESDZ musi przyczynić się do cyklu programowania i zarządzania instrumentami finansowania zewnętrznego UE, w tym w odniesieniu do przydziałów krajowych oraz krajowych i regionalnych programów orientacyjnych;
- J. mając na uwadze, że niesprowokowana, nieuzasadniona i bezprawna agresja wojskowa Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy, która rozpoczęła się 24 lutego 2022 r., stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych oraz zasad zapisanych w akcie końcowym z Helsinek z 1975 r. i memorandum budapesztańskiego z 1994 r. oraz poważnie zagraża bezpieczeństwu i stabilności w Europie i na świecie; mając na uwadze, że wojna napastnicza przeciwko Ukrainie zasadniczo zmieniła sytuację pod względem bezpieczeństwa w Europie, w tym poprzez pogłębienie niestabilności w sąsiedztwie UE; mając na uwadze, że ta nowa rzeczywistość uwypukla pilną potrzebę priorytetowego traktowania skuteczności polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE poprzez zwiększenie jej zdolności do działania w obronie naszych wartości i interesów oraz z myślą o propagowaniu zasad zapisanych w art. 21 TUE; mając na uwadze, że Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło kilka rezolucji, w których potępiono rosyjską agresję na Ukrainę; mając na uwadze, że niezwykle istotna jest walka z bezkarnością wśród wysokich urzędników w Rosji i innych podmiotów, które przyczyniły się do wojny napastniczej w Ukrainie;
- K. mając na uwadze, że zmiany w sytuacji geopolitycznej w ostatnich latach, w tym pandemia COVID-19 i rosyjska agresja w Ukrainie, znacząco zwiększyły żądania wobec UE, aby zmobilizować kraje partnerskie i zbudować regionalne i globalne sojusze wokół strategicznych priorytetów UE, a jednocześnie uwidoczniły słabe zrozumienie unijnego punktu widzenia w krajach partnerskich na całym świecie oraz ograniczenia politycznych wpływów UE;
- L. mając na uwadze, że UE, jej WPZiB i WPBiO są coraz częściej celem kampanii dezinformacyjnych, co wymaga od ESDZ wzmocnienia strategicznej polityki dotyczącej komunikacji;
- M. mając na uwadze, że determinacja i zdecydowanie Parlamentu, by chronić Unię oraz bronić jej, a także wartości i zasad, na których się ona opiera, w tym zasady integralności terytorialnej, suwerenności narodowej i porządku międzynarodowego opartego na zasadach, muszą iść w parze z wolą polityczną oraz odpowiednimi strukturami decyzyjnymi i instytucjonalnymi umożliwiającymi dialog zewnętrzny i międzyinstytucjonalny oraz współpracę;
- N. mając na uwadze, że należy zreformować zarządzanie działaniami zewnętrznymi UE, aby osiągnąć wspólną kulturę dyplomatyczną UE, przezwyciężyć brak jasności i zwiększyć zaufanie państw członkowskich dzięki wykorzystaniu pragmatycznej przestrzeni stworzonej przez ostatnie kryzysy; mając na uwadze, że art. 24 ust. 3 TUE ma kluczowe znaczenie dla skuteczności polityki zewnętrznej UE, ponieważ zobowiązuje państwa członkowskie do aktywnego i bezwarunkowego wspierania polityki zewnętrznej i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności oraz do wspierania działań Unii w tej dziedzinie; mając na uwadze, że reformy te powinny umożliwić UE dostosowanie się do obecnego kontekstu geopolitycznego, doprecyzowanie podziału pracy między wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i wiceprzewodniczącym Komisji, przewodniczącym Rady Europejskiej, przewodniczącym Komisji i pozostałymi komisarzami odpowiedzialnymi za stosunki zewnętrzne, ograniczenie utrzymującej się rywalizacji między służbami w ramach Komisji oraz określenie granic i kompetencji ESDZ, Komisji, Rady i struktur państw członkowskich w sposób odpowiednio odzwierciedlający szczególną rolę przyznaną wysokiemu przedstawicielowi w działaniach zewnętrznych UE i pozwalający uniknąć powielania działań zewnętrznych UE; mając na uwadze, że istnieje możliwość poprawy współpracy wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i jego służb z przewodniczącym Rady Europejskiej i jego gabinetem, co może przyczynić się do zwiększenia zaufania państw członkowskich do roli odgrywanej przez wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, ESDZ i przewodniczącego Rady Europejskiej;

- O. mając na uwadze, że zrozumienie, w jaki sposób religie i inne formy przekonań kształtują społeczeństwa i wywierają na nie wpływ, ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego uwzględnienia kwestii wolności religijnej w polityce zewnętrznej UE; mając na uwadze, że ważnym narzędziem dla ESDZ w tym zakresie są wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań; mając na uwadze, że znajomość i stosowanie wytycznych przez delegatury UE można by poprawić, zwłaszcza w taki sposób, aby uwzględniać okoliczności specyficzne dla danego kraju; mając na uwadze, że formalna ocena wytycznych przez Grupę Roboczą ds. Praw Człowieka (COHOM) jest już dawno opóźniona;
- P. mając na uwadze, że należy wzmocnić rolę i potencjał ESDZ w określaniu strategicznej orientacji i przyczynianiu się do wdrażania instrumentów finansowania zewnętrznego UE;
- Q. mając na uwadze, że wielkość i profil pracowników delegatur UE muszą odzwierciedlać ogólne interesy strategiczne UE, a także szczególne interesy UE w danym kraju partnerskim;
1. zaleca Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa:
- a) podjęcie skutecznych działań w celu poprawy koordynacji i integracji polityki zagranicznej UE oraz zewnętrznego wymiaru polityk wewnętrznych UE, zwłaszcza w dziedzinie migracji, handlu i energii; zapewnienie spójności współpracy na rzecz rozwoju, polityki handlowej oraz polityki bezpieczeństwa i obrony z ogólnymi celami WPZiB i WPBiO UE zapisanymi w art. 21 TUE, zintegrowanym podejściem UE do konfliktów i kryzysów zewnętrznych oraz z wartościami i zasadami będącymi fundamentem Unii;
 - b) wzmocnienie struktury koordynacji strategicznej składającej się ze wszystkich właściwych komisarzy, wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela oraz służb Komisji i ESDZ, aby zapewnić spójność, synergię, przejrzystość i rozliczalność działań zewnętrznych UE, w tym jej instrumentów finansowania zewnętrznego, innych stosownych strategii politycznych i programów oraz spójności polityki na rzecz rozwoju;
 - c) potwierdzenie czołowej roli wysokiego przedstawiciela i wiceprzewodniczącego jako budowniczych pomostów między WPZiB a stosunkami zewnętrznymi UE w celu zapewnienia najwyższego poziomu koordynacji i spójności działań zewnętrznych UE, w tym w ramach ścisłej współpracy wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego z kolegium komisarzy w dążeniu do koordynacji zewnętrznego wymiaru polityki wewnętrznej UE oraz wzmocnienia koordynacji działań zewnętrznych państw członkowskich;
 - d) zapewnienie, aby wszystkie działania i polityki zewnętrzne Unii przyczyniały się do realizacji wynikającego z Traktatu obowiązku umacniania i wspierania demokracji, praworządności, praw człowieka oraz zasad prawa międzynarodowego;
 - e) zapewnienie ESDZ całościowej odpowiedzialności i czołowej roli instytucjonalnej w prowadzeniu wszystkich stosunków zewnętrznych UE, w tym w odniesieniu do zewnętrznych wymiarów polityk wewnętrznych, oraz zapewnienie wysokiemu przedstawicielowi pierwszeństwa w przypadku różnic w Grupie Komisarzy do spraw Silniejszej Pozycji Europy na Świecie;
 - f) aktualizację decyzji w sprawie ESDZ w celu zwiększenia wpływów ESDZ, umocnienia jej, wzmocnienia jej narzędzi i ugruntowania legitymacji; podkreśla, że wspomniana aktualizacja decyzji w sprawie ESDZ powinna mieć na celu zwiększenie jej autonomii z punktu widzenia UE, a także wzmocnienie struktury i zwiększenie zasobów;
 - g) zwiększenie efektu dźwigni i skuteczności polityki zagranicznej UE poprzez pełne wykorzystanie głosowania większością kwalifikowaną w niektórych obszarach polityki zagranicznej, takich jak prawa człowieka i ochrona prawa międzynarodowego, oraz w kwestii nakładania sankcji, z wyjątkiem decyzji o utworzeniu i rozmieszczeniu misji wojskowych lub operacji z mandatem wykonawczym w ramach WPBiO, w przypadku których nadal musi być wymagana jednogłośnie, zgodnie z postanowieniami traktatu; pamiętać o tym, że nawet w przypadku głosowania większością kwalifikowaną celem powinno być osiągnięcie jak najszerszego konsensusu, a w miarę możliwości – jednogłośnie; rozważenie innych możliwości, które mogłyby być wdrażane w międzyczasie, jak np. wprowadzenie „zobowiązania do osiągnięcia rezultatu”, wymagającego od państw członkowskich kontynuowania dyskusji nad konkretną kwestią do czasu podjęcia decyzji;
 - h) umożliwienie UE i jej państwom członkowskim mówienia jednym głosem na forum ONZ i innych forach wielostronnych; powtarza swoje zdanie, że aby realizować unijne cele i interesy, UE powinna dążyć do wypracowania wspólnych stanowisk w sprawach rozpatrywanych przez Radę Bezpieczeństwa poprzez koordynację w ramach Rady i między instytucjami UE; poprawienie funkcjonowania i zwiększenie wpływu politycznego reprezentacji UE w organizacjach międzynarodowych, w tym przez wzmocnienie ich zakotwiczenia instytucjonalnego, w szczególności w organach i agencjach specjalnych ONZ;

- i) przedstawienie rozsądnych propozycji, jak osiągnąć i zagwarantować własne i stałe miejsce dla Unii dodatkowo do miejsc państw członkowskich na wszystkich forach wielostronnych, w tym w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, aby wzmocnić aktywność, spójność i wiarygodność UE w świecie;
- j) współpracę z partnerami o podobnych poglądach w celu rozwiązania problemu dominacji krajów niedemokratycznych w niektórych najważniejszych organach organizacji międzynarodowych, w tym w ONZ i jej agencjach; wzmocnienie ofensywy dyplomatycznej we wszystkich państwach, które wstrzymały się od głosu lub nie uczestniczyły w głosowaniu nad przyjęciem rezolucji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 2 marca 2023 r. i 12 października 2022 r., w celu wyjaśnienia powagi rosyjskiej agresji i potrzeby jednomyślnej odpowiedzi społeczności międzynarodowej;
- k) uznanie szczególnej roli i wartości dyplomacji parlamentarnej w uzupełnianiu i wzmacnianiu widoczności i wpływu działań zewnętrznych UE; zapewnienie skutecznego włączenia Parlamentu w politykę i działania zewnętrzne UE jako integralnego uczestnika Drużyny Europy;
- l) rozważenie i zainicjowanie reform w celu uelastycznienia i zwiększenia efektywności procesu decyzyjnego w ramach WPBiO – albo przez wykorzystanie niewykorzystanego potencjału tkwiącego w traktatach, albo przez zaproponowanie – w stosownych przypadkach – zmian w traktatach, które zostaną uchwalone przez konwent w następstwie Konferencji w sprawie przyszłości Europy;
- m) wykazanie elastyczności i kreatywności, aby uniknąć sytuacji, w której oświadczenia lub inne formy działania w obszarze działań zewnętrznych UE będą blokowane przez jedno lub małą grupę państw członkowskich;
- n) wzmocnienie narzędzi poprzez opracowanie własnych, autonomicznych i stałych instrumentów UE w jej działaniach zewnętrznych oraz dostosowanie wszystkich działań zewnętrznych do traktatów, w których stwierdza się, że UE musi dążyć do coraz wyższego stopnia konwergencji działań państw członkowskich, co wymaga, aby ESDZ odgrywała wyraźniejszą rolę i proaktywnie przejęła przywództwo w proponowaniu kierunków polityki, tak aby można było kształtować politykę, prowadzić ją, definiować i wdrażać w oparciu o wzajemną polityczną solidarność między państwami członkowskimi;
- o) bardziej aktywne stosowanie globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka; ustanowienie nowego reżimu sankcji skierowanych przeciwko osobom i podmiotom odpowiedzialnym za korupcję na dużą skalę;
- p) ugruntowanie legitymacji unijnej polityki zewnętrznej i w dziedzinie bezpieczeństwa dzięki ściślejszej współpracy z państwami członkowskimi w celu promowania ich aktywnego i nieograniczonego wsparcia dla tej polityki, a także lojalnej współpracy i wzajemnej solidarności, zgodnie z zasadami zapisanymi w art. 24 TUE;
- q) pełne wsparcie dla zaangażowania i aktywności delegatur UE w dziedzinie ochrony i promocji praw człowieka w państwach trzecich; zapewnienie, aby państwa członkowskie i ich ambasady również były w pełni zaangażowane i traktowały priorytetowo ochronę i promocję praw człowieka, które to działania nie powinny być prowadzone wyłącznie przez delegatury UE w ujęciu ogólnym;

Zwiększenie wpływów

- r) pełne włączenie zasady „więcej za więcej” do stosunków z państwami trzecimi, w ramach której to zasady UE będzie rozwijać silniejsze partnerstwo z krajami dzielącymi zasady WPZiB i WPBiO i podstawowe wartości Unii; i odwrotnie, stosowanie zasady „mniej za mniej” w stosunku do państw trzecich, które wyraźnie lekceważą prawa człowieka i prawo międzynarodowe, oraz odpowiednie dostosowanie poziomu i intensywności zaangażowania UE, zwłaszcza w zakresie współpracy rozwojowej, korzyści handlowych i dostępu do programów UE; zapewnienie pełnego podporządkowania się krajów kandydujących wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa oraz sankcjom UE, a także dopilnowanie, aby sankcje UE nie mogły być obchodzone;
- s) przy ustalaniu przydziałów finansowych w ramach programowania Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy” oraz Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) – uwzględnienie osiągnięć krajów partnerskich we wdrażaniu umów i zobowiązań międzynarodowych, w tym Agendy 2030, międzynarodowych konwencji dotyczących praw człowieka i porozumienia paryskiego, a także poszanowania przez nie wszelkich stosunków umownych z Unią, a także działanie na rzecz rozwijania silniejszych partnerstw i sojuszy z krajami, które dzielą podstawowe wartości i zasady UE oraz przyczyniają się do kształtowania multilateralizmu opartego na zasadach;
- t) dostosowanie struktury ESDZ, aby rozwijać strategiczne priorytety i umożliwić jej przeprowadzenie działaniom UE, w tym również w dziedzinie nowej polityki rozszerzenia, zagrożeń hybrydowych i dezinformacji, rozwoju instrumentów obronnych i innych pojawiających się wyzwań w świetle bieżących fundamentalnych zmian

geopolitycznych, takich jak – przede wszystkim – wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie; przydzielanie zasobów zgodnie z tymi priorytetami, dążąc jednocześnie do przekrojowego spojrzenia i działania; zwiększenie wysiłków na rzecz zwalczania obcych ingerencji w procesy demokratyczne w krajach partnerskich UE, w tym poprzez rozpowszechnianie manipulacyjnej dezinformacji, oraz zwiększenie zasobów i wiedzy fachowej ESDZ i delegatur UE w zakresie dyplomacji klimatycznej;

- u) zapewnienie, aby struktura i personel ESDZ odpowiednio uwzględniały ciągłą potrzebę pogłębiania i utrzymywania wiedzy geograficznej, w tym w siedzibie głównej, oraz budowania silnych stosunków dwustronnych z krajami na całym świecie, co stanowi podstawę do tworzenia skutecznych regionalnych i wielostronnych sojuszy i partnerstw oraz przekształcania UE w skuteczny podmiot na arenie międzynarodowej; stosowanie środków mających na celu zapewnienie, by działania ESDZ były odpowiednio przemyślane i prowadzone z wykorzystaniem wiedzy geograficznej i tematycznej; zapewnienie optymalnej obsady wydziałów geograficznych w siedzibie głównej, aby zapewnić wysokiej jakości aktualną wiedzę specjalistyczną na potrzeby dostosowanych do potrzeb działań tematycznych na całym świecie;
- v) zadbanie, aby ESDZ skutecznie pełniła rolę przywódczą na strategicznych etapach wieloletniego programowania instrumentów działań zewnętrznych, w tym przy określaniu przydziałów dla poszczególnych krajów i regionów oraz przy sporządzaniu przyszłych przeglądów śródkresowych, a także by w tym celu ESDZ miała strategiczną wizję, wiedzę fachową, personel i zasoby, które pozwolą jej przewodzić;
- w) zwiększenie elastyczności operacyjnej i koordynacji ESDZ i delegatur UE w celu szybszego i skuteczniejszego reagowania na pojawiające się problemy i wyzwania; utworzenie systemu szybkiego ostrzegania dla ESDZ i Parlamentu, aby instytucje te były należycie informowane o sytuacji w terenie;
- x) zapewnienie ESDZ możliwości wyboru i rekrutacji stałego personelu dyplomatycznego UE; opracowanie systemu rozwoju kariery zawodowej dla dyplomatów UE i urzędników w ESDZ w celu osiągnięcia równowagi na stanowiskach kierowniczych w ESDZ;
- y) ocenę wyzwań wynikających z czasowego oddelegowania dyplomatów państw członkowskich do ESDZ, którzy później wracają do swoich krajowych służb dyplomatycznych;
- z) poprawienie wewnętrznej koordynacji między geograficznymi i horyzontalnymi służbami ESDZ;
- aa) zadbanie o to, aby dostępne zasoby finansowe, wiedza pracowników oraz rekrutacja, w tym bardziej rygorystyczne wymagania dotyczące kwalifikacji na najważniejsze stanowiska, odpowiadały poziomowi ambicji i były korzystne dla elastyczności operacyjnej niezbędnej do umożliwienia ESDZ reagowania w czasie rzeczywistym na pojawiające się wyzwania geopolityczne; zagwarantowanie pełnej zgodności z art. 9 decyzji o ESDZ, który stanowi, że wysoki przedstawiciel/ wiceprzewodniczący zapewnia jedność, spójność i skuteczność działań zewnętrznych UE, w szczególności za pomocą instrumentów pomocy zewnętrznej; zapewnienie ESDZ odpowiednich zasobów ludzkich w celu zagwarantowania natychmiastowego reagowania operacyjnego w sytuacjach priorytetowych;
- ab) dokonanie przeglądu art. 9 decyzji w sprawie ESDZ w celu usunięcia nieaktualnych odniesień i uwzględnienia instrumentów mających zastosowanie w latach 2021–2027, w szczególności ISWMR – „Globalny wymiar Europy”;
- ac) zwiększenie widoczności działań i pomocy UE na wszystkich forach wielostronnych i w terenie, takich jak np. program Drużyna Europy, który przeciwdziałał niszczącym skutkom kryzysu związanego z COVID-19 w krajach i regionach partnerskich, w szczególności w Afryce;
- ad) poprawę widoczności UE i propagowanie zrozumienia dla interesów, stanowisk i działań UE; pilne wyposażenie ESDZ, a w szczególności delegatur UE, w narzędzia służące do intensyfikacji działań w zakresie dyplomacji publicznej i kulturalnej oraz rozwijania ich zdolności w zakresie komunikacji strategicznej, co umożliwi im skuteczniejszą komunikację zarówno z decydentami, jak i z ogółem społeczeństwa w państwach trzecich, a w szczególności przeciwdziałanie dezinformacji i propagandzie; uwzględnienie nasilającej się potrzeby zwalczania szpiegostwa i szkodliwych obcych wpływów, które są coraz częściej wykorzystywane do podważania porządku demokratycznego w Unii i w krajach w pobliżu Unii; zintensyfikowanie obecności delegatur UE w mediach społecznościowych, telewizji i debatach, również w językach lokalnych, aby włączyć się w walkę na narracje i uprzedzać kampanie dezinformacyjne; sprecyzowanie roli delegatur i roli siedziby głównej w realizacji tego celu; budowanie zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom delegatur UE, w tym członkom ich rodzin, gdy są obiektem propagandy, nękania i zastraszania w kraju delegowania; poprawienie przepływu informacji i koordynacji między centralą ESDZ a delegaturami UE, jak również między delegaturami na szczeblu regionalnym;

- ae) zacieśnienie współpracy z Radą Europy, zwłaszcza przez rozszerzone porozumienie częściowe w sprawie szlaków kulturowych Rady Europy, które nie tylko ma znaczenie kulturowe i turystyczne dla państw członkowskich UE, ale stanowi również instytucjonalne narzędzie wzmocnienia stosunków kulturalnych z państwami trzecimi i ochrony ich wspólnego dziedzictwa kulturowego;

Wzmocnienie narzędzi i zwiększenie ich zestawu

- af) położenie kresu powielaniu zadań pracowników, zasobów i odpowiedzialności w delegaturach UE dla Komisji i ESDZ; przekształcenie delegatur UE w prawdziwe ambasady UE z jednolitą i jasną strukturą hierarchiczną personelu, w tym urzędników Komisji, pod kierunkiem ambasadora UE w danym kraju i na całkowitą odpowiedzialność ESDZ współpracującej ściśle z przedstawicielstwami dyplomatycznymi państw członkowskich; wzmocnienie koordynacji, współpracy i wspólnych prac politycznych ze specjalnymi przedstawicielami UE, misjami WPBiO lub biurami Europejskiego Banku Inwestycyjnego, czemu powinna towarzyszyć intensywniejsza koordynacja w siedzibie głównej i ujednolicone instrukcje dla podmiotów w terenie; zwiększenie uprawnień szefów delegatur w stosunku do pracowników delegatur, niezależnie od ich pochodzenia, aby umożliwić im redystrybucję zadań zgodnie z priorytetami UE; dopilnowanie, aby delegatury posiadały i mogły wykorzystywać w swojej pracy politycznej sektorową wiedzę specjalistyczną w obszarach polityki istotnych dla stosunków dwustronnych z danym krajem partnerskim; pracę na rzecz łączenia zasobów instytucji UE i zapewnienia jednolitej obecności UE w każdym kraju, a także gromadzenia pod jednym dachem różnych obecnych tam podmiotów unijnych; zachęcanie do większej ilości wspólnych prac i inicjatyw na poziomie krajowym w celu zwiększenia politycznych wpływów i widoczności UE w krajach partnerskich;
- ag) wzmocnienie sekcji politycznych, prasowych i informacyjnych delegatur UE na całym świecie, zapewnienie im wystarczającego i odpowiedniego personelu, wiedzy fachowej i środków finansowych, aby mogły dostarczać centrali aktualne i dobrej jakości analizy polityczne i sprawozdania, angażować się w znaczący sposób w sprawy lokalnych podmiotów, budować silne sojusze, w tym na poziomie regionalnym i wielostronnym, oraz podnosić zrozumienie UE, jej widoczność i profil polityczny;
- ah) zapewnienie delegaturom UE w państwach trzecich niezbędnych zasobów i wiedzy fachowej w celu zapewnienia skuteczności rozwoju poprzez angażowanie się w równy dialog z krajami partnerskimi, w tym ze społeczeństwem obywatelskim, określanie konkretnych priorytetów rozwojowych każdego kraju i udzielanie odpowiedniego bezpośredniego wsparcia poprzez wdrażanie współpracy na rzecz rozwoju;
- ai) ustanowienie funkcji konsularnej ambasad UE w państwach trzecich oraz wzmocnienie i zapewnienie współpracy i koordynacji między ambasadami państw członkowskich UE a delegaturami UE w państwach trzecich, w szczególności w państwach, w których państwa członkowskie nie mają przedstawicielstwa konsularnego; zapewnienie delegaturom wystarczających środków umożliwiających skuteczniejsze udzielanie pomocy obywatelom UE, w tym w czasach kryzysu, m.in. osobom, wobec których toczy się postępowanie karne oraz osobom przebywającym w więzieniach lub skazanym na karę śmierci;
- aj) zadbanie o to, by delegatury UE skutecznie kontynuowały prace podejmowane przez unijne misje obserwacji wyborów, w tym w odniesieniu do działań wynikających z ich zaleceń oraz monitorowania lokalnych wydarzeń związanych z ich pracą w okresach między misjami;
- ak) wspieranie unijnego centrum reagowania kryzysowego, którego zadaniem będzie koordynowanie działań ambasad i delegatur UE i państw członkowskich oraz usług, jakie oferują one obywatelom UE w czasach kryzysu;
- al) zadbanie o to, aby centrum reagowania kryzysowego ESDZ miało wystarczające zasoby, w tym zasoby finansowe i ludzkie, oraz mogło skutecznie i efektywnie osiągać swoje cele, zwłaszcza z uwagi na to, że w przypadku świadczonych przez nie usług ważnym czynnikiem jest czas i szybka reakcja;
- am) rozważenie kwestii ustanowienia systemu przepływu informacji wywiadowczych z państw członkowskich do ESDZ na temat problemów związanych z polityką zagraniczną i bezpieczeństwem występujących poza Unią; poprawienie protokołów bezpieczeństwa służb pracujących na danych wywiadowczych lub z informacjami szczególnie chronionymi;
- an) zmaksymalizowanie współpracy i koordynacji z rotacyjną prezydencją i ministrami spraw zagranicznych państw członkowskich, w tym przez powierzanie im konkretnych zadań i misji w imieniu Unii, aby zapewnić odpowiednie zaangażowanie polityczne UE, widoczność i jedność;

- ao) dostosowanie zakresu i mandatu odpowiednich organów przygotowawczych Rady zajmujących się sprawami polityki zagranicznej do zadań wysokiego przedstawiciela i struktury ESDZ; utworzenie takiego organu w szczególności do prowadzenia praktyki związanej z protokołem; utworzenie specjalnej struktury wsparcia w ramach ESDZ, która zajmie się wszystkimi kwestiami horyzontalnymi związanymi ze specjalnymi przedstawicielami UE, w tym przedstawicielem ds. praw człowieka, specjalnym wysłannikiem UE ds. promowania wolności, religii lub przekonań, specjalnym wysłannikiem UE do spraw Arktyki oraz specjalnym wysłannikiem UE ds. nieproliferaacji i rozbrojenia, a także z wykonywaniem ich mandatu; pełne włączenie specjalnych przedstawicieli i wysłanników UE jako ambasadorów UE do struktury ESDZ i podporządkowanie ich jednolitej władzy wysokiego przedstawiciela;
- ap) rozważenie zmiany roli specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii lub przekonań, który ma być niedługo powołany i podlegałyby ESDZ, lub, jeśli nie jest to możliwe, zapewnienie wyjątkowo bliskiej współpracy między specjalnym wysłannikiem a ESDZ;
- aq) odpowiednie wsparcie działu ESDZ odpowiedzialnego za egzekwowanie sankcji niezbędnymi środkami i personelem, zważywszy na rosnące znaczenie sankcji w nowym kontekście geopolitycznym;
- ar) zwrócenie się do ESDZ o rozważenie aktualizacji globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z 2016 r., z uwzględnieniem Strategicznego kompasu UE i potrzeby zintegrowanego działania w zakresie WPBiO; przyjmowanie na początku każdej kadencji programu prac zawierającego priorytety polityczne i określającego w szczególności plany integracji polityki zagranicznej UE i zewnętrznego wymiaru polityki wewnętrznej UE; zlecenie ESDZ przeprowadzania regularnego strategicznego przeglądu tego dokumentu;
- as) zwiększenie skuteczności spotkań w ramach dialogu dotyczącego praw człowieka przez zapewnienie aktywnego udziału społeczeństwa obywatelskiego, podejmowanie i uzgadnianie kolejnych kroków w celu przeciwdziałania przeważającym naruszeniom praw człowieka oraz przeprowadzanie kompleksowej oceny postępów w odniesieniu do wcześniejszych zobowiązań;
- at) poprawienie dyplomacji prewencyjnej Unii Europejskiej jako aktywnego narzędzia polityki zewnętrznej w celu zapobiegania sporom z państwami trzecimi i pomiędzy nimi oraz ograniczania konsekwencji w przypadku wybuchu konfliktów;
- au) sprawienie, aby delegatury UE śledziły rezolucje Parlamentu przyjmowane w trybie pilnym, wzywały władze do zajęcia się problemami wskazanymi w rezolucjach oraz zapewniały wsparcie społeczeństwu obywatelskiemu i innym podmiotom, których prawa naruszono; zwiększenie w tym celu kompetencji punktów kontaktowych ds. praw człowieka w delegaturach UE;
- av) zintensyfikowanie działań ESDZ w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i dialogu międzyreligijnego poprzez prace jej delegatur i w koordynacji z misjami dyplomatycznymi państw członkowskich i krajowymi instytucjami ds. kultury;
- aw) opracowanie instrumentu UE, który ucieleśniałby kulturowe oblicze Unii na całym świecie dzięki działaniom dyplomacji kulturalnej i międzynarodowym stosunkom kulturalnym opartym na ramach współpracy i współtworzenia kultury, przy aktywnym udziale społeczeństwa obywatelskiego i sektorów kultury państw trzecich; uwzględnienie faktu, że instrument ten mógłby mieć na celu promowanie UE na świecie, udzielanie unijnej pomocy w budowaniu zdolności, a także pomoc finansową sektorom kultury, kreatywnym i innowacyjnym społeczeństwa obywatelskiego w państwach trzecich; zadbanie o to, aby instrument ten obejmował promowanie dialogu międzykulturowego, mobilność artystów i pracowników sektora kultury między UE a państwami trzecimi oraz walkę z dezinformacją; zadbanie o to, by ów zestaw narzędzi obejmował ścisłą współpracę z krajowymi instytucjami kultury Unii Europejskiej, a także z partnerami o podobnych poglądach i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak UNESCO, aby korzystać z ich doświadczenia;
- ax) niezwłoczne dostosowanie organizacji ESDZ i odpowiednich służb Komisji do nowych potrzeb strategicznych wynikających z nowego kontekstu geopolitycznego, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na Arktykę, m. in. w odniesieniu do strategii UE Global Gateway, dyplomacji klimatycznej i cyfrowej, Ameryki Łacińskiej, Azji Środkowej i regionu Indo-Pacyfiku; umożliwienie elastycznych mandatów, aby móc szybko reagować na istniejące i nowe, pojawiające się zagrożenia;

- ay) pełne wykonanie mandatu wysokiego przedstawiciela jako wiceprzewodniczącego Komisji w celu zapewnienia spójności działań zewnętrznych UE oraz zadania ESDZ polegającego na wspieraniu wysokiego przedstawiciela w tej roli; wzmocnienie w tym celu koordynacyjnej roli ESDZ, aby zapewnić spójność działań zewnętrznych UE, w tym w odniesieniu do struktur organizacyjnych Komisji, z myślą o zmniejszeniu złożoności instytucjonalnej i skali powielania działań oraz poprawie skuteczności i spójności polityki zewnętrznej UE; zmianę nazwy stanowiska wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela na komisarza do spraw zagranicznych;
- az) znaczne i pilne wzmocnienie Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC), która powinna być preferowaną strukturą dowodzenia i kontroli również dla wykonawczych operacji wojskowych, w szczególności operacji przyszłych sił szybkiego reagowania; natychmiastowe osiągnięcie pełnej zdolności operacyjnej MPCC, w tym doprowadzenie do znacznego wzrostu liczby personelu do 250 pracowników, a także modernizacji infrastruktury i sprzętu zgodnie z konkluzjami Rady z 19 listopada 2018 r., w których jako ostateczny termin ukończenia tych działań wyznaczono rok 2020;
- ba) zadbanie, aby Drużyna Europy była czymś więcej niż tylko sloganem i działała rzeczywiście w terenie; poprawę współpracy i koordynacji między delegaturami UE i misjami WPBiO UE w danym państwie trzecim; uznanie, że misje Parlamentu za granicą są częścią polityki zewnętrznej UE i dlatego muszą otrzymywać pełne wsparcie delegatur UE za granicą;
- bb) przeznaczenie odpowiednich środków na obszary dyplomacji sektorowej o ważnym wymiarze zewnętrznym, w szczególności w dziedzinie ochrony środowiska i walki ze zmianą klimatu, równouprawnienia płci, cyfryzacji, młodzieży, kultury, nauki i edukacji, ale także zarządzania gospodarczego i monetarnego, demokracji i państwa prawa;

Ugruntowanie legitymacji

- bc) dokonanie przeglądu deklaracji z 2010 r. w sprawie odpowiedzialności politycznej, a tym samym zapewnienie Parlamentowi środków umożliwiających mu pełnienie jego roli w działaniach zewnętrznych Unii, w tym funkcji kontroli politycznej przewidzianych w art. 14 ust. 1 i art. 36 TUE;
- bd) kontynuowanie starań o odmłodzenie personelu ESDZ i stworzenie od podstaw stałego, wyspecjalizowanego europejskiego korpusu dyplomatycznego dzięki specjalistycznym i ukierunkowanym otwartym konkursom, nastawionym na rekrutację młodych absolwentów o odpowiednim talencie, umiejętnościach i potencjale;
- be) nadanie ESDZ odpowiedniego mandatu politycznego, który zapewni jej rzeczywistą i znaczącą rolę w kształtowaniu i prowadzeniu planowania politycznego, wykraczającą poza jej obecną, skoncentrowaną na Brukseli rolę polegającą na poszukiwaniu konsensusu i zarządzaniu;
- bf) promowanie wspólnego szkolenia i innych konkretnych środków na rzecz konsolidacji wspólnej unijnej kultury dyplomatycznej i wyższego poziomu wiedzy fachowej wśród wszystkich pracowników ESDZ o różnym pochodzeniu dyplomatycznym, kulturowym i instytucjonalnym, które to szkolenia powinny obejmować równouprawnienie płci, wzmocnienie pozycji kobiet oraz plan działania na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w stosunkach zewnętrznych na lata 2020–2025 (GAP III), agendę „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”, kwestię wykorzystywania seksualnego i niegodziwego traktowania w celach seksualnych, w tym molestowania seksualnego, w siedzibie głównej i delegaturach UE, aby przeciwdziałać nieświadomym uprzedzeniom i zwiększać równouprawnienie płci, różnorodność i włączenie społeczne; zachęcanie do bliższej współpracy ze służbami dyplomatycznymi i dyplomatami krajowymi państw członkowskich UE, a także do wspólnych szkoleń oraz wymiany doświadczeń i dobrych praktyk w ramach ustawicznego kształcenia zawodowego, jak również dalsze działania na rzecz jednolitego wizerunku UE w ramach stosunków zewnętrznych;
- bg) ulepszenie szkoleń dla pracowników delegatur UE na temat wytycznych UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, zwłaszcza pod kątem zwiększenia nacisku na zrozumienie szczególnych aspektów religijnych danego kraju, także w odniesieniu do elementów strukturalnych, takich jak struktury rządów, wymiar sprawiedliwości i system prawny oraz związek między państwem a religią lub przekonaniami;
- bh) pozwolenie na pełną autonomię funkcjonalną ESDZ w zakresie rekrutacji i kariery w jej strukturze, w tym w odniesieniu do stanowisk w gabinecie wysokiego przedstawiciela i wiceprzewodniczącego; podjęcie kroków w celu zapewnienia, by delegowanie przez państwa członkowskie do ESDZ stanowiło atrakcyjny etap w karierze;

- bi) zaostrenie i egzekwowanie przepisów dotyczących zatrudnienia po zakończeniu służby publicznej pracowników ESDZ i delegatur UE oraz sprawowanie rygorystycznej kontroli w celu uniknięcia konfliktu interesów i efektu „drzwi obrotowych”; przyjęcie i wdrożenie bez dalszej zwłoki odrębnych przepisów wykonawczych dotyczących działalności i zadań zewnętrznych, które tworzą sui generis podstawę prawną dla szefów delegatur do lepszej ochrony wizerunku i reputacji UE jako całości; pielęgnowanie kultury uczciwości w ESDZ i delegaturach UE przez wspieranie znajomości i zrozumienia zasad etyki przez pracowników; dopilnowanie, aby takie zasady miały zastosowanie również do obecnych i byłych osób sprawujących mandat na kierowniczych stanowiskach w dziedzinie spraw zewnętrznych UE;
- bj) zadbanie o to, by mianowanie specjalnych przedstawicieli, wysłanników i ambasadorów UE mogło być potwierdzone dopiero po pozytywnej ocenie Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu;
- bk) wyrażenie pełnego poparcia dla projektu pilotażowego dotyczącego Europejskiej Akademii Dyplomatycznej i rozwój tego projektu, który przedłużono o rok w celu włączenia tych funkcji do stałych struktur organizacyjnych; zadbanie o przejrzystość kryteriów rekrutacji uczestników tego programu oraz przeznaczenie na ten projekt wystarczających zasobów w celu zagwarantowania skutecznej i terminowej realizacji, w tym również na potrzeby prac nad ustanowieniem stałej struktury Europejskiej Akademii Dyplomatycznej; zadbanie o ustanowienie stałej struktury Europejskiej Akademii Dyplomatycznej, która powinna skupiać się na różnych grupach docelowych swoich przyszłych uczestników; uwzględnienie faktu, że nawet jeśli w początkowej fazie Akademia mogłaby się skupić na specjalizacji zawodowej dyplomatów krajowych, to nie należy wykluczać w przyszłości systemu selekcji, rekrutacji i szkolenia Europejczyków, którzy nie są dyplomatami państw członkowskich, a ukończyli studia wyższe; określenie sposobów przystępowania absolwentów Europejskiej Akademii Dyplomatycznej do ESDZ i umożliwienia im uzyskania statusu stałego personelu ESDZ;
- bl) zadbanie o to, aby absolwenci Akademii nabywali wspólne umiejętności i kompetencje w celu promowania i skutecznej obrony zasad i interesów UE na świecie poprzez kształcenie we wszystkich kwestiach, w tym m.in. dyplomacji publicznej i kulturalnej, gospodarczej, klimatycznej, cyfrowej i cybernetycznej, w oparciu o wspólną kulturę dyplomatyczną i prawdziwego ducha zespołu;
- bm) zapewnienie wiceprzewodniczącemu / wysokiemu przedstawicielowi niezbędnej przestrzeni i wsparcia w celu skutecznego i terminowego wdrażania polityki zewnętrznej UE, tak aby owa polityka UE była czymś więcej niż tylko sumą swoich części składowych, a osoba sprawująca ten urząd jednym głosem wyrażała politykę zewnętrzną UE na całym świecie, ciesząc się wsparciem instytucji UE i państw członkowskich;
- bn) ułatwienie Parlamentowi dostępu do dokumentów, ponieważ lepsza formalna wymiana informacji poprawi współpracę i zrozumienie między instytucjami; aktualizację porozumienia międzyinstytucjonalnego zawartego 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim a Radą, dotyczącego dostępu Parlamentu Europejskiego do szczególnie chronionych informacji Rady z zakresu polityki bezpieczeństwa i obrony⁽⁶⁾; zaakceptowanie aktywnego zaangażowania Parlamentu w politykę zagraniczną UE za pośrednictwem konkretnych instrumentów oraz znaczenia i wyjątkowego charakteru parlamentarnych programów na rzecz demokratyzacji, takich jak dialog im. Jeana Monneta, którego celem jest wspieranie i wzmacnianie pracy parlamentów; zachęcanie wszystkich instytucji UE do wspólnego uczestnictwa w działaniach mających na celu wstrzymanie globalnego regresu demokracji, a także do współpracy w tym obszarze, w tym za pośrednictwem obserwacji wyborów, działań mediacyjnych i dialogów, zapobiegania konfliktom, Nagrody im. Sacharowa i Sieci Laureatów Nagrody im. Sacharowa oraz dyplomacji parlamentarnej; promowanie umacniania ram stosunków międzyinstytucjonalnych między tym Parlamentem a ESDZ, w tym jego delegaturami, za pośrednictwem umowy ramowej, co mogłoby wzmocnić dyplomację parlamentarną i zestaw narzędzi UE w obszarze działań zewnętrznych;
- bo) podjęcie poważnych i trwałych działań w celu poprawy równowagi pod względem płci wśród pracowników ESDZ, zwłaszcza na wyższych stanowiskach kierowniczych i politycznych; zapewnienie przywództwa uwzględniającego aspekt płci i zrównoważonego pod względem płci, które zwiększa liczbę i odsetek kobiet na stanowiskach kierowniczych wyższego i średniego szczebla w służbach ESDZ przez zastosowanie procedur rekrutacyjnych ukierunkowanych na aspekt płci, które aktywnie dążą do zmniejszenia uprzedzeń związanych z płcią w procesach rekrutacyjnych, oraz stosowania preferencyjnej selekcji ze względu na płeć, gdy kandydaci do pracy mają jednakowe kompetencje;
- bp) aktualizację strategii ESDZ dotyczącej płci i równości szans na lata 2018–2023 przez włączenie konkretnych, wymiernych i wiążących zobowiązań politycznych dotyczących obecności kobiet na stanowiskach kierowniczych zgodnie z celami i założeniami GAP III oraz włączenie celów dotyczących różnorodności, zwłaszcza w odniesieniu do rasy, zdolności i pochodzenia etnicznego;

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 z 30.11.2002, s. 1.

bq) podjęcie poważnych i trwałych działań w celu poprawy równowagi pod względem pochodzenia geograficznego wśród pracowników ESDZ wszystkich szczebli, zwłaszcza na wyższych stanowiskach kierowniczych i wśród szefów delegatur UE; podjęcie działań mających na celu zapewnienie większej różnorodności geograficznej personelu we wszystkich departamentach i delegaturach UE oraz zapobieganie nadmiernej reprezentacji niektórych państw członkowskich;

o

o o

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.
